

Тѣга

—Що ме гледашъ тѣй тѣжно
Мило дѣте, я кажи
Нѣкой тебе ли оскърби,
Или друго ти тежи?

— Ахъ учителю любезни,
Не ме никой оскърби,
Но въ борбата покрай Черна
Куршумъ татко погуби.

И сега за моя татко
Скърбя ази отъ сърце
И не мога вечъ да бжда
Съсъ усмихнато лице.

— Мило дѣте, не е едничко
Безъ баща си въ тоя свѣтъ,
Угѣши се, като знаещъ,
Че сираци сѣ безчеть.

А пѣкъ тия, що умрѣха
Въвъ борбата за свой братъ,
Тѣ навѣки ще се помнятъ,
За тѣхъ всички ще скърбятъ.

Иорданъ Земенски.